

ETNIKAI FESZÜLTÉG

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023. 02. 05.

Ma folytatjuk a Római levél tanulmányozását. Még egy-két alkalommal ezt tesszük, így is csak madártávlatból tudunk ránézni erre a levélre, hiszen egy-egy versben, egy-egy igeszakaszban akár több órás üzenet is rejlik. Természetesen ezt nem tudjuk itt megtenni, de mégis nagyon fontos ennek a levélnek a tanulmányozása, és ha csak nagyvonalakban is, de átnézzük, mert nagyon sokat segít a hitünknek. Azt is tudom, hogy ez nem egy könnyű táplálék, de fontos megismerni a Római levelet, hiszen ez Pál apostolnak a megigazulásról szóló egyik csodálatos írása, Isten üzenete minden hívő számára.

A mai szakaszunk az a 9. és a 11. fejezet lesz. Ez a szakasz, ami az első három rész folytatása. Az első három részben felmerülő kérdésekre Pál apostol itt adja meg a választ. Megszólít pogányokat, megszólít keresztyéneket, megszólít zsidókat is, és ebben a részben pedig bővebben kifejti egy-két dolgot, majd meg fogjuk nézni. A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy: *Etnikai feszültség*, ugyanis itt majd látni fogjuk, főleg a 11. részben, hogy felmerül az a kérdés, hogy egyáltalán Isten igazságos-e? Pál számára a zsidók között végzett misszió sikertelensége sok kérdést vetett fel, ezekben a fejezetekben erre részint választ kapunk, és a 9. és a 11. fejezetek azt a benyomást kelthetik, hogy Isten igazságtalan. Tehát felmerülhet ez a kérdés, hogy vajon Isten igazságtalan-e? És erre adnak választ ezek az igeszakaszok.

Isten hatalmas ígéreteket tett Izraelnek, amelynek a beteljesedését itt most nem ők élvezhetik, hanem a pogányok, és ez a zsidók részéről felvet olyan kérdéseket, hogy vajon most mi a helyzet? Isten elvetette a zsidó népet vajon? Vagy most mi történt azokkal az ígérekkel, amit Isten megígért? Tudjuk azt, hogy Isten szavára és elhívására adható kétféle válasz: vagy hívő válasz, vagy pedig hitetlen válasz, vagyis el lehet utasítani Isten elhívását, el lehet utasítani az ajándékait. Isten meghagyja ebben az embernek a szabad akaratát, a szabad választását. Tehát mindenki szabadon dönthet. Vannak, akik meghallják és hisznek, és vannak mások, akik visszautasítják az Evangéliumot, nem fogadják el. Pál apostol ebben a szakaszban úgy véli, hogy Izraelből néhányan az utóbbi csoportba tartozhatnak. Nézzük meg az 5. részt, hogy Isten igazsága megnyilvánul a szuverén döntésében.

Három fő szakasz lesz ebben az egy órában:

- Isten szuverén döntésének a kijelentése,
- Isten szuverén döntésének alkalmazása, és
- Isten szuverén döntésének beteljesedése.

Ezeket fogjuk boncolgatni. Mielőtt erre rátérnék, azért néhány szót hadd beszéljek egy kicsit Isten bölcsességéről, mert ezekben a részekben megjelenik Isten bölcsessége. A Példabeszédek 9,10-re lapoznám a Bibliámat:

Példabeszédek 9,10.

10. A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme; és a Szentnek ismerete az eszeség.

A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme. Ez egy nagyon-nagyon bölcs dolog. Mit jelent az, hogy bölcsesség? Ez mindenki számára mást jelent. A bölcsesség elsősorban nem egy intellektuális tudást jelent. Kétfajta bölcsesség van. Van a világi bölcsesség, van a görög bölcsesség, az az ismeret, a tudást, a gnóvizist keresi. És van a zsidó bölcsesség, az pedig a gyakorlati bölcsesség, hogy a hétköznapjainkban hogyan tesszük a dolgunkat. A bölcsesség-irodalom, a zsidók úgy mondják ezt, hogy az Írások. Három részre osztják a Bibliájukat: a törvény, a próféták, és az Írások, és ehhez tartozik hozzá az úgynevezett bölcsesség-irodalom is, úgy ismerjük, hogy Példabeszédek, vagy könyve, vagy a Jób könyve. Ez mind-mind Isten bölcsességéről szól.

Erről azért hadd szóljak néhány szót! Mit értünk az Isten bölcsessége alatt? Hogy az Isten teremtett rendjével összhangban mozduljunk. Ez az Isten bölcsessége. Ez az Isten félelme, az Isten kinyilatkoztatása, a hit és az erkölcsi szabály szerinti élet, amit az istenfélő ember követ. Ezt nyilatkoztatta ki Isten az Igéjében, és ez a rend látszik felborulni. Tehát ez az isteni fajta bölcsesség,

amit nekünk követni kell, és ezért, ha keressük a bölcsességet, keressük az eszességet, azt nagyon jól tesszük! És igen, ez a gyakorlatban is megnyilvánul. A Példabeszédeket gondolom, minden nap olvasgatjátok, nagyon sok okosságot tudunk onnan tanulni.

Példabeszédek 13,1.

1. A bölcs fiú enged atyja intésének; de a csúfoló semmi dorgálásnak helyt nem ad.

A Példabeszédekben vannak ilyen ellentétpárok.

Példabeszédek 11,22.

22. Mint a disznó orrában az aranyperec, olyan a szép asszony, akinek nincs okossága.

De ez nemcsak az asszonyokra vonatkozik, hanem a férfiakra is. Nagyon fontos az, hogy a bölcsesség az ne a külsőségekben nyilvánuljon meg, hanem a gyakorlatban, ezt a Biblia írja. Most mosolyogtok, de ez van ideírva és ez is bölcsesség. Isten azt akarja, hogy bölcsen tegyük a dolgunkat. Mégpedig mit szabályoz? Mindjárt lesz szó a törvényről, a 9. rész elején. Mit szabályoz Isten törvénye? Isten megadta nekik a hit és erkölcs szabályait, hogy aszerint éljenek. A törvény, ami adatott nekik, azt úgy írja a Galata levél a mi fordításunk szerint, hogy a Krisztusra vezérlő mesterünk lett a törvény. Az eredeti fordítás egy kicsit talán máshogy van, egyébként jó mind a kettő, hogy a törvény a Krisztusig a mi tanítónk volt. Ugyanis az ószövetségi ember nem újjászületett ember volt, őbenne nem volt Isten szelleme. A múlt alkalommal már beszéltük, hogy a Biblia nagyon sokszor a szívről beszél, ezzel az ember szellemének és lelkének az egységét határozzák meg így. Nem volt újjászületett szelleme, nem volt Istennel élő kapcsolata, élő közössége az ószövetségi embernek, és őt nem vezette belül a Szent Szellem. Isten őket a prófétákon, a papokon vagy a királyokon keresztül kormányozta, illetve a törvény szerint. Tehát itt meg kellett, hogy tanulják a törvényt, egy intellektuális tudásra volt szükségük, és ezt a gyakorlatban kellett alkalmazniuk.

Mit szabályozott a törvény? Háromféle irányt szabályozott, erről már beszéltem többször, tehát a felfelé, befelé, kifelé. Ezt már talán jól tudjátok, ugye? A felfelé az mit jelent? Meghatározta az Istennel való kapcsolatot. És a bölcs ember, akinek Istennel van kapcsolata, az Isten meghatározott rendje szerint teszi a dolgait, és ezt nevezik bölcsességnek. És nagyon jól meghatározza, majd mindjárt fogjuk látni itt az ellentétpárokat is, mielőtt erre a részre térnénk, erről néhány szót szólok. Tehát az Isten felé, hogy milyen legyen az Istennel való kapcsolatunk, hogy igen, az istenfélelem az egy hasznos dolog, hiszen önekik mit jelentett a törvény betartása vagy be nem tartása? A zsidók nagyon jól ismerték ezt a szövetség fajtát, amit Isten kötött velük. Ez a pogány népeknél is szokás volt, Mezopotámiában és annak környékén, tehát ott a mediterráneumban más népek is éltek, még mielőtt Izrael elfoglalta volna az ígéret földjét. Voltak ott akkádok, voltak ott hettiták például, és a pogány népeknél is szokás volt, amikor törvényt adott a legyőzött félnek a legyőző, akkor ezt egy minta szerint tette meg. Isten nem véletlenül e szerint a minta szerint adta meg a zsidóknak a törvényt, úgyhogy én fel is olvasnám, hogy miről szól.

Hat pontban foglalható össze ez a fajta törvény. A szövetséget felajánló fél, itt Isten maga, aki felajánlja a szövetséget, és Ő akkor ajánlotta fel a szövetséget, miután megszabadította Egyiptomból Izrael népét. Tehát nem feltételként szabta meg, hogy ha majd jól viselkedtek, ha velem szövetséget köttök, akkor megszabadítalak benneteket, hanem ez pont fordítva történt! Isten megszabadította, majd ezt hozza egyébként itt a 9–10. rész is, olvasunk erről, akkor egy történelmi áttekintést tettek. Ezt egyébként olyan királyok, akik megszabadítottak, vagy leigáztak kisebb népeket, ugyanúgy felajánlottak szövetségeket a legyőzött félnek, vagy a megsegített félnek, ők általában vazallussá váltak ilyenkor és szolgálták azt a népet. A Mózes 2. könyvében olvassuk azt, hogy Isten kihozta őket, megszabadította őket, hogy ezentúl ne a fáraót szolgálják, hanem a fáraó szolgálatából Isten szolgálatába térjenek át. Egy rendszerváltás volt az ő életükben, hiszen elnyomottak voltak, rab-szolgák, leigáztak voltak, de most a szövetség révén szabadon dönthetnek, és Isten, a hatalmas szabadító Isten szövetséget kötött velük.

Egy történelmi áttekintés ilyenkor mindig szokás volt, mielőtt a szövetséget megkötik, és ezeket az elemeket mind megtaláljátok a Bibliában. Most nincs idő ezeket részletesen megnézni. Ti láttátok, mit cselekedtem Egyiptommal, hogy hordoztalak benneteket sasszárnyakon, és hogyan

hoztalak ide benneteket. Később azt mondja, hogy „**Én, az Úr vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptomnak földjéből, a szolgálat házából.**” [2Mózes 20,2] Tehát emlékezteti Isten Izraelt, hogy Ő szabadította meg őket. Ez a történelmi áttekintés a második pontja ennek az úgynevezett szövetségnek.

A felek kötelezettségei és akkor a felek rögzítik, egy szerződésnél így van, még egy világi szerződésnél is, hogy Isten megszabta a feltételeket, hogy mi szerint köt velük szövetséget. A szövetség feltételeit nyilván Isten szabja meg, és így van ez a világban is. A győztes fél feltételei szerint kötik meg a szövetséget. Gyakorlatilag itt ugyanez történt. Azt mondja itt az Írás, csak egy részt olvasok fel belőle: „**Mostan azért, ha figyelmesen hallgatok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim;**”. [2Mózes 19,5] Tehát választhatott Izrael, hogy megtartja szövetséget vagy nem. Az ő szabad választása volt.

A kőtáblán rögzítették a szövetség feltételeit, és itt az okmányoknak az elhelyezése, az a negyedik pont, ami tetten érhető. Azt mondja utasítások megőrzése, időnként való felolvasása. A zsidóknak kötelező volt, hogy a gyermekeiket megtanítsák a törvényre, hogy megtanítsák Isten útjára, hiszen a szerződés kötelezi mind a két felet. Isten elkötelezte magát Izrael mellett, a szövetséges nép mellett, és Ő hűséges a szövetséghez. Izrael mindig akkor került bajba, amikor ezt a szövetséget megszegte.

Ha megnézik az Egyiptomból való szabadulást, akkor láthatjátok, hogy amikor átkeltek a Vörös-tengeren és az első nehézségbe ütköztek, abban a pillanatba lázadtak Isten ellen. De azt is láthatjátok, hogy Isten nem büntette meg őket. Máránál keserű volt a víz, és lázadtak a víz miatt. De Isten nem büntette meg őket. Mindaddig, amíg nem volt szövetség, nem volt mit számonkérni Isten népétől. De látjuk, hogy amikor a Sínai hegyen megkapta Izrael a törvényt, onnantól kezdve számonkérhető volt a szövetség miatt. Isten haragját azért vívták ki, mert a szövetséget nem tartották meg, nem azért, mert eltévesztettek valamit, nem azért, mert rosszul tettek dolgokat, hanem azért, mert kiléptek abból a szövetségből, amit Isten kötött velük. Itt most az ószövetségről beszélek és Izrael népéről. Vannak tanúk is, tehát más népeknél is hitelesítették ezt, sőt van, hogy néha még az isteneiket meg a bálványaikat hívták tanúként. Itt is olvashatjuk az Igében, hogy „Bizonyságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet”. Tehát itt is van egy olyan rész, hogy Isten elkötelezte magát és a legeslegvége még a pogány népeknél is ott van.

A hatodik pontja a szövetségnek, ha így felosztjuk, az áldások és az átkok, azok is mindenhol ott voltak, ez a pogány népeknél is szokás volt. Itt is, ha elolvassuk az 5Mózes 28. fejezetét, ott látjuk, ha valaki nem tartja meg a szövetséget, akkor átok alá kerül. Tehát a szövetség megtartása egyfajta bölcsesség volt. A bölcs ember hallgat Isten szavára, hallgat atyja szavára, megtartja a törvényt, tanították az ószövetségben. Természetesen a mi helyzetünk teljesen más. Nekünk is van egy szövetségünk Istennel, de ez a szövetség egy teljesen másfajta szövetség. Ezért fontos a Római levél, hogy megértsük az Isten előtt való megigazulásunkat, ami nem cselekedetekből, nem a törvény cselekedetéből van. A mi szövetségünk más, ott nincs az áldás és az átok, hanem egyszerűen, ha valaki hisz Istennek, akkor igazzá lesz Őelőtte. Ezért lett Jézus átokká a kereszten, mert meg van írva: átkozott minden, aki fán függ. Isten Fia magára vette az átkot, magára vette a törvény átkát, ezért egy keresztyén, egy hívő nincs átok alatt. Mi megáldattunk, és Jézus szentelt meg minket a keresztyének munkájával. Fontos ezt megérteni, amikor olvassuk az Írásokat, akkor ezt ketté kell választani.

Tehát az Isten felé való bölcsesség az első, az Isten felé való bölcsesség az Isten félelme, és ez ma is így van. Ma sem változott. Tehát az istenfélelem ma nem azt jelenti, amit jelentett az ószövetség alatt, másfajta a szövetségünk, de még erről a Róma levél kapcsán még szó esik.

Aztán egymás felé is szabályozta Isten, hogy mi a hit és mi az erkölcsös. Hogyan viselkedjenek az emberek egymással, hogyan kövessék az isteni rendet, mert ha az isteni rend felborul, akkor bejönnek a társadalmi igazságtalanságok, a gonosz beteszi a lábát. Isten nem tudta őket megvédeni, mert kiléptek az Ő védelmi zónájából, és ma ugyanez a helyzet, ha a gonosznak ajtót nyitunk, az nem a bölcsesség útja. A bölcsesség nem egy elméleti tudás, nem az számít, hogy hány igeverset tudunk fejből, hogyan ismerjük a Bibliát, hogyan tudjuk idézni a megigazulásról szóló Igéket, hanem az, hogy mennyire bölcsen éljük az életünket. A bölcs ember gyarapodó, világosan leírja az Írás, hogy a bölcs ember gyarapodik, a gonoszok pedig elvesznek, mint a polyva, akiket szétszór a

szél. Ez az isteni igazságosság, az ok és okozati összefüggés a Bibliában. Tehát megvan a jutalma a jónak és megvan a jutalma a gonosznak is, ez nem változott, és ezért nem mindegy, hogy az ember hogyan teszi a dolgát, bölcsen teszi a dolgát, vagy csak bölcselkedik. Ezért mondja Jakab, hogy akinek nincsen bölcsessége, az kérje az Istentől, mert Isten mindenkinek szemrehányás nélkül ad. Tudhatod fejből az Igét, lehetsz Isten gyermeke, mégis kerülhetsz hatalmas bajba, ha ostoba döntést hozol. Ettől igaz vagy Isten előtt. Igaz vagy, mint minden gyermeke Istennek, mégis látjuk, hogy Istennek az egyik gyermeke az gyarapodik, növekedik, a másik meg ostobaságokat tesz és állandó zúrban van az élete. Miért? E miatt, mert a bölcsesség kezdete az Isten félelme. Amikor nemcsak hallgatói vagyunk az Igének, hanem cselekvői is, és itt most nem a cselekedetekből való megigazulásról beszélek. Mert igaz Isten előtt az is, aki ostobán dönt és az is, aki bölcsen. Erről szól, hogy milyen legyen az egymáshoz való viszonyunk.

Már a zsidóknak is szabályozta Isten, hogy milyen legyen a kapcsolat a házasságban, a családban, szülő, gyerek, a férj és a feleség viszonya milyen legyen. Most ebbe nem megyünk bele, majd erről valószínű kaptok tanítást, akár már a jövő héten is. De hogyan viszonyuljunk más emberekhez, hogyan viszonyuljunk a testvéreinkhez, a gyülekezethez, milyen legyen a gyerek, szülő kapcsolata? Mindezt szabályozta az Ószövetség is, és ezek nem változtak meg ma sem, mert a bölcsesség ma is ugyanaz, hogy bölcsen tegyük a dolgunkat.

A harmadik rész pedig az, hogy a világ felé, hogy viszonyuljunk. A bölcsesség az, amikor hirdetjük Isten igazságát a világnak, amikor elvisszük a jó hírt, elvisszük az örömhírt a világi emberekhez, hogy üdvözüljenek, elvisszük Isten világosságát. Láthatjuk, a Róma levél első része erről szól, hogy amikor nem a bölcsességben, tehát nem az Isten teremtett rendje szerint élnek az emberek, akkor mi történik? Jön a homoszexualitás, jön a lesbikusság, jön mindenféle zavar, és ennek mindenféle gonosz cselekedetei vannak, le van írva. Tehát annak, amikor eltérnek az Isten rendjétől. Ma ezért kell imádkoznunk, mert nekünk nem az emberekkel van a bajunk, nem a homoszexuális emberekkel, hanem magával a jelenséggel. Ez egy istentelen dolog, és nem az a lényeg, hogy egy magát bölcsnek tartó bolond – mint azt írja a Róma levél – mit gondol erről, hanem az, hogy Isten mit mond erről, mert a bölcsesség kezdete az Isten félelme! Nekünk ezért kell ragaszkodni Isten Igéjéhez, ezért kell ragaszkodni Isten igazságához és nekünk Isten igazságában kell járni. Ugyanis megkülönbözteti Isten a bölcslet meg a bolondot. A Példabeszédek végig erről szól, hogy a bölcsességnek is megvan a kimenetele és a bolondságnak is. Szembeállítja a Biblia a jót a gonosszal.

Isten igazságos Isten, akkor is, ha az emberek nem értik. Nem akarok Jób könyvébe most belemenni, mert az egy nagyon bonyolult könyv, de ott is látjuk, mindjárt az elején, hogy fölborult Isten igazsága. Jób nem tudta, hogy miért kapott fekélyeket, miért jöttek rá a csapások, ő nem látta a hátteret. Csak azt tudta, hogy ő igaz volt Isten előtt, ő mindent megtett, nem szegte meg a szövetséget és mégis mindenféle baj jött rá. Aztán ő nem kárhoztatta saját magát, megtették ezt a barátai. Neked sem kell kárhoztatnod magad, majd megteszik a gyülekezeti tagok helyetted. Ugyanígy járt szegény Jób is, hogy jöttek a barátai, jött Elifáz, aki azt mondta, hogy figyelj ide, Jób! Biztos nem nagy bünt követél el, csak picit és nemsokára vége lesz! De ugye nem álltak ki abból, hogy Isten igazságos, és Isten büntetése mögött kell, hogy legyen valami, amit Jób rosszul tett. Mind a négy barátja szerencsétlen Jóbot vádolta. Egyedül Jób mondta azt, hogy ő igaz, még Istennel is perbe szállt, még azt is mondta Istennek, hogy: Isten te nem vagy igazságos velem, mert én akkor is igaz vagyok és akkor sem szegtem meg a szövetséget!

Nem azt mondta, hogy tökéletes vagyok és semmi rosszat nem tettem, hanem nem szegtem meg a szövetséget. Ez a könyv nagyon tanulságos egyébként. Miből vezethető le mindez? Abból, hogy az ok és okozati törvény működik. Biztos, hogy bünt követett el Jób. Ennek az egyik képviselője Bildád volt, az egyik barátja, aki azt mondta, hogy örülj neki, hogy még csak így jártál! A gyerekeid bűnösek voltak, azok meg is haltak, na de te örülj, hogy így megúszad, lehetett volna még rosszabb is!

Akinek ilyen barátai vannak, nincs is szüksége ellenségre. Cófár az meg azt mondta, hogy lehet, hogy te úgy gondolod, hogy nem vétkeztél, de titokban biztos vétkeztél! Majd elolvashatjátok, mert

én tényleg csak a lényegét vettem ki. Mindezekkel ma is találkozhattok, ugyanezekkel a vádakkal, ugyanezzel a gondolkodásmóddal. Elihu pedig azt mondta, hogy a szenvedés nem az erkölcsi világrend kegyetlen, elkerülhetetlen megnyilvánulása, hanem Isten eszköze, hogy felrázza az embert, hogy megbüntesse az embert. Mindegy, hogy bünt követett el vagy nem, de a bűnös ismerje el a bűnösségét és akkor Isten majd helyreállítja.

Mi lett az egész dolognak a vége? Mind a négy barátja látszólag Isten oldalán állt, Jób pedig kitarzott, vitába szállt Istennel. Végül aztán Jóbot, ha nem is szó szerint, de igazolta Isten. Úgy igazolta, hogy kétszer annyira lett, mint amennyit elveszített. Isten nem mondta neki azt, hogy igazad van. Majd olvassátok el egyébként, mert nagyon tanulságos. Amikor fölöttette Jób a kérdést, Isten háromszor is válaszolt. Megkérdezte, hogy mit tudsz te a világ teremtéséről? Ott voltál, amikor fundáltam az alapot? Mit tudsz te a világ rendjéről? Mit tudsz te, hogyan tartom fenn ezt a világot? Mit tudsz te a krokodilról meg a többi állatról? Ki tartja fenn ezeket? Ki táplálja ezeket? Gyakorlatilag Isten nem is válaszolt neki, hanem tanulságokat hozott fel. A tanulság az és Isten igazságosságához tartozik, hogy Isten nem számonkérhető. Isten az Isten, és Ő tudja, hogyan tegye a dolgát, viszont a három barátjáért áldozatot kellett bemutatnia.

Látjátok, hogy nem mindig mennek rendben a dolgok, fölborul néha a világ rendje, és keressük az okokat, hogy miért. Nem tudjuk a miérteket, de mi maradjunk meg Isten útján. A Zsidó 11. mondja, hogy Jóbnek tűrését hallottátok és Istentől való végét pedig láttátok. Tehát a kitarásnak meglett a gyümölcse, a jutalma. Jób hitt Istennek és hitt Isten jóságában. Nagyon-nagyon jó tanulság ez a számunkra is. Olyan hosszú lett a bevezető, hogy majd nem érek a végére!

Róma 9,1–5.

1. Igazságot szólok Krisztusban, nem hazudok, lelkiismeretem velem együtt tesz bizonyosságot a Szent Szellem által,

2. Hogy nagy az én szomorúságom, és szüntelen való az én szívemnek fájdalma;

3. Mert kívánám, hogy én magam átok legyek, elszakasztva a Krisztustól az én atyámfiáiért, akik rokonaim test szerint;

Pál apostol azt mondja, hogy kívánám, hogy átok legyek. Persze tudja, hogy ez lehetetlen, ez egy túlzás, amiről beszél. Egyszerűen föl vállalja a zsidóságot és föl vállalja azt a fájdalmat, szomorúságot, amit érzett a zsidó nép miatt. Mi volt ennek az oka? Hogy elutasították a Messiást.

4. Akik izraeliták, akiké a fiúság és a dicsőség és a szövetségek, meg a törvényadás és az Isten szolgálata és az ígéretek;

5. Akiké az atyák, és akik közül való test szerint a Krisztus, aki mindeneknek felette örökké áldott Isten. Ámen.

Itt hét dolgot említ Izraelről. Itt Izrael elhívásáról van szó. Pontosabban Izrael kiválasztásáról van szó, hogy vajon igazságtalan-e Isten, vagy igazságos, amikor kiválaszt magának egy népet. Itt nagyon érdekes dolgok vannak írva. Azt mondja, hogy akié a fiúság. Meg is nézünk egy-két Igét az Ószövetségben.

2Mózes 4,22–23.

22. Ezt mondd azért a fáraónak: Így szólt az Úr: Elsőszülött fiam az Izrael.

Ez akkor történt, amikor Isten elhívja Mózeset, hogy álljon oda a fáraó elé, hogy szabadítsa meg Isten az Ő népét.

23. Ha azt mondom néked: Bocsásd el az én fiamat, hogy szolgáljon nékem és te vonakodol elbocsátani: ímé, én megölöm a te elsőszülött fiadat.

Ez egy olyan ajánlat, aminek elég nehéz ellenállni, de a fáraó mégis ellenállt neki. A fáraó nem vette komolyan Istent. Itt a lényeg az, hogy fiúnak nevezi Izraelt. Ezt igazából nem is értjük. Hogyan fiak ők? Hiszen ők nincsenek újjászületve, és mégis Isten fiainak nevezi őket? Majd mindjárt meg fogjuk érteni, ha a végére érünk a szakasznak. Akiké a dicsőség. Erről is egy igehelyet kivettem, a 2Mózes 24,16-ból.

2Mózes 24,16–17.

16. És az Úr dicsősége szálla alá a Sínai hegyre, és felhő borítá azt hat napon át; a hetedik napon pedig szólítá Mózes a felhő közepéből.

17. Az Úr dicsőségének jelensége pedig olyan volt az Izrael fiainak szeme előtt, mint emésztő tűz, a hegy tetején.

Tehát ők látták Isten dicsőségét. Ott volt az egész nép a hegy alatt, bár nem mentek oda a hegyhez, de mégis megtapasztalták Isten dicsőségét és látták mindezt.

Isten szolgálata, az ígéretek. Erről beszéltem az elején, hogy ezek mind nekik adattak, akiké az atyák. Az ő magyából ígérte meg a Krisztust. Itt világosan írja a Biblia, hogy az ő Megváltójuk Isten. Tehát Krisztust itt Istennek nevezi. A Szentháromságban hiszünk, az Atya, a Fiú és a Szent Szellem. Itt ők mégis egy fizikai Messiást vártak, egy harcos Messiást vártak. Egy olyan Messiást, aki fizikai szabadulást fog hozni a rómaiak uralma alól. Vagy hatvan személy volt eddig, akit Messiásnak hittek a zsidók. Pál apostol ezért kesereg, hogy akit Isten küldött, az Ő Fiát, hogy visszautasították és nem ismerték meg a Megváltójukat.

Róma 9,6–20.

6. Nem lehet pedig, hogy meghiúsult legyen az Isten beszéde. Mert nem mindnyájan izraeliták azok, kik Izraeltől valók;

Hát ez alatt meg mit értsünk? Olvassuk tovább és ki fog derülni a végére.

7. Sem nem mindnyájan fiak, kik az Ábrahám magyából valók; hanem: Izsákban nevezetik néked a te magod.

8. Azaz, nem a testnek fiai az Istennek fiai; hanem az ígélet fiait tekinti magul.

Akiké a fiúság, azt mondja az Írás, hogy nem mindenki fia Istennek, csak az, aki az ígéletnek az örököse. Ezt mindjárt majd Pál apostol el fogja magyarázni. Tehát kik a fiak? Az ígélet szerintiek a fiak. Tudjuk, hogy Ábrahámnak voltak máshonnan is gyermekei. Hágártól is született, aztán Ketura volt a következő felesége, az már Sára után volt, ott is lett hat gyermek. Százéves kora után nemzette őket, úgyhogy jó egészsége volt. 175 évig élt egyébként Ábrahám. De mégsem őket nevezi fiaknak a Biblia. Ők a test szerinti fiak, az ígélet szerinti fiak pedig azok, akik az Ábrahám hitéhez hasonlóan váltak fiúvá. Erről szól ez az egész könyv, akik megigazultak.

Ez milyen igazságtalan dolog, ha Izrael szemével nézed most az egészet. Izraelt Isten elhívta, ígéretek adott nekik Isten, szövetségeket kötött velük. És akkor most jönnek a pogányok és ők megöröklék mindazt az ígéletet, amit ők még eddig nem. Persze, hogy igazságtalannak érzik, hogy Isten igazságtalan velük szemben. Miért tette ezt velük Isten? Tényleg igazságtalan lenne? Itt Pál apostol gyönyörűen elmagyarázza.

9. Mert ígéletnek beszéde ez: Ez idő tájban eljövök, és Sárának fia lesz.

Ez volt az ígélet. Mit csinált Ábrahám? Ebben az ígéletben hitt és ez a hit tulajdonított neki megigazulásul. Akkor most mi újság, akkor most tényleg igazságtalan az Isten? Nem, mert ők ugyanúgy válhattak fiakká, ők ugyanúgy kiválasztottak voltak. Sárának fia lesz.

10. Nemcsak pedig, hanem Rebeka is, ki egytől fogant méhében, Izsáktól a mi atyánktól.

11. Mert mikor még meg sem születtek, sem semmi jót vagy gonoszt nem cselekedtek, hogy az Istennek kiválasztás szerint való végzése megmaradjon; nem cselekedetekből, hanem az elhívótól,

Ugyanúgy választotta ki Isten Izsákot. Miért nem választotta a másikat? Mert Istennek ez volt a döntése. Ha ezt a döntést elfogadták Istentől, akkor most miért tartják Istent igazságtalannak? Nézzük meg a következőt:

12. Megmondattott néki: A nagyobbik szolgál a kisebbiknek.

13. Amint meg van írva: Jákobot szerettem, Ézsaut pedig megvettem.

14. Mit mondunk tehát: Vajon nem igazságtalanság-é ez az Istentől? Távol legyen!

Látunk két anyát, az egyik Sára, a másik Hágár, és Isten kiválasztotta az egyiket. Látunk két fiút, az egyik Ézsau, a másik Jákob, és Isten kiválasztotta Jákobot. Ők ezt elfogadták és ők erre nagyon

büszkék, és nem tartották igazságtalannak Istent. Akkor miért tartják igazságtalannak, amikor Isten ugyanúgy hozott egy választást és ők pedig, úgy néz ki, hogy most a második helyre kerültek a lapon.

15. Mert Mózesnek ezt mondja: Könyörülök azon, akin könyörülök, és kegyelmezek annak, akinek kegyelmezek.

16. Annak okáért tehát nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.

17. Mert azt mondja az Írás a fáraónak: Azért támasztottalak téged, hogy megmutassam benned az én hatalmamot, és hogy hirdessék az én nevedet az egész földön.

18. Annak okáért, akin akar, könyörül, akit pedig akar, megkeményít.

Nagyon érdekes hasonlatot hozott itt Pál apostol. Hát ugyanebben a helyzetben vagytok most ti zsidók, meg van keményedve a szívetek! A fáraó szívének keménysége a ti javatokra lett. Most pedig a ti megkeményített szívetek lesz majd a pogányok javára. Ugyanabba a helyzetbe kerültetek most, mint a fáraó volt abban az időben, megkeményedett az ő szíve – ezt mondja Pál a zsidóknak. Akkor igazságtalan volt az Isten, hogy a zsidókat megszabadította a fáraó fogságából? Fölmerülhet a kérdés, igazságtalan az Isten, hogy a pogányokat megszabadítja? Nem, távol legyen! Így igaz ez az Írás.

19. Mondod azért nékem: Miért fedd hát engem? Hiszen az Ő akaratának ki állhat ellen?

Itt megint kérdezhetjük: ha Isten akaratának senki nem állhat ellen, akkor hogyan tudunk engedelmeskedni, vagy lehet-e egyáltalán engedelmeskedni? Így van, lehet ettől függetlenül, hiszen a fáraó is megtehette volna, hogy engedelmeskedik.

20. Sőt, inkább kicsoda vagy te, oh ember, hogy vitába szállsz az Istennel? Avagy mondja-é a készítmény a készítőnek: Miért csináltál engem így?

Itt hozza a példát, hogy a fazekasnak sem mondhatja meg az agyag, hogy miként formálja őt, ez a fazekas döntése. Jeremiástól hozza ezt a példát. Gyönyörűen elmagyarázza a zsidóknak, hogy ez Isten szuverenitásáról szól. Isten kegyelmez, akinek kegyelmez, és nem kegyelmez annak, akinek nem kegyelmez. Ez az Ő szabad döntése. Ez az Ő szabad választása. Hiszen Ő az alkotó, Ő a teremtő, Ő alkotta az embert. Ő dönti el, hogy az egyik embert tisztességre, a másikat meg nem tudom, hogy milyenre formálja. Ez az Istennek a döntése.

Itt hozza Hóseás a példáját is, ez megint egy érdekes példa. Hóseást Isten elhívja és egy nagyon érdekes dolgot mond neki, hogy vegyen feleségül egy parázna nőt. Hóseás Ésaíasnak volt a kortársa. Feleségül kellett vennie Gómert. Gondolom, hogy olvastátok Hóseás könyvét. Gómertől lettek fiai, az egyik fia Jezérel lett. Tudjuk, hogy Jezérel völgyében sok minden történt, amikor Illés felkente Elihut, arra kente föl, hogy az Omri házát kiirtsa, mert nagyon gonosz királyok voltak. Csak hát Elihu, ahogy ma mondani szokták, túltolta egy kicsit a biciklit és kivívta Isten haragját, mert sajnos megölt olyan embereket is, akiket Isten nem mondott neki. Mindez Jezérel mezejében történt.

Aki zsidó, és aki ismeri és olvassa ezeket a könyveket, tudja, hogy miről beszél Pál apostol. Izraelt hasonlítja Gómerhez, a parázna asszonyhoz. Tehát szimbólum, jelkép. Emlékezteti, hogy mi lett a gyermekekből. Lett Jezérel, ez volt a neve. A másik gyermekét úgy kellett elnevezni, hogy Ló-Rukhámá, *nem népem*. Ez volt a gyermekének a neve, hogy nem népem. A másik meg a Ló-Ammi, hogy *nincs kegyelem*. Itt hozza Pál apostol a 25-ös versben:

Róma 9,25–33.

25. Amint Hóseásnál is mondja: Népemnek nevezem, amely nem volt az én népem; és szeretettnek azt, ami nem volt szeretett.

Ez a Hóseás 2,23-ban van. Isten ennek ellenére hűséges szövetséges. Mindegy, hogy mi történt, mindegy, hogy Izrael hűtlen volt, hogy Izrael gyermekei hűtlenek voltak, Isten akkor is hűséges szövetséges és megbocsát. Egyetlen feltétel volt az ószövetségben, a megtérés.

26. És lészen, hogy azon a helyen, ahol ez mondatott nékik: Ti nem vagytok az én népem, ott az élő Isten fiainak fognak hívatni.

27. Ésaías pedig ezt kiáltja Izrael felől: Ha Izrael fiainak száma annyi volna is, mint a tenger fövénye, csak a maradék üdvözül.

28. Mert az Úr gyorsan beteljesíti szavát, és teljes mértékben valóra váltja a földön.

Egy dolgot tudni kell, hogy az üdvösség egyedül Jézus Krisztus, a Messiás által van. Jelenleg a zsidók elveszett állapotban vannak, nincs üdvösségük. Ezt nem merik kimondani sokan, de ez akkor is így van, mert Isten Igéje legyen igaz és az ember hazug. Jelenleg így van, de Izraellel Isten még nem végzett. Az is itt van a könyvben, hogy van remény, Isten hűséges szövetséges és beváltja az ígéretét Izraelnek is.

29. És amint Ésaías előre megmondotta: Ha a Seregeknek Ura nem hagyott volna nekünk magot, olyanokká lettünk volna, mint Szodoma, és Gomorához volnánk hasonlók.

30. Mit mondunk hát? Azt, hogy a pogányok, akik a megigazulásra nem törekedtek, a megigazulást elnyerték, mégpedig a hitből való megigazulást;

31. Izrael ellenben, mely a megigazulás törvényét követte, nem jutott el a törvény szerinti megigazulásra.

Itt szembeállítja egymással Izraelt és a pogányokat. Pál korábban kijelentette, hogy a törvény cselekedetei által senki nem tud megigazulni.

32. Miért? Azért, mert nem hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedeteiből volna. Mert beleütköztek a megütközés kövébe,

Ésaías is mondja mindezt. Mi az a megütközés köve, a botránkozás köve? Ki az a Kőszikla, amire építeni kell, amin járni kell és nem pedig megbotlani benne és belerúgni. Itt mondja ki Pál a 33-as igeversben talán először azt az igazságot.

33. Amint meg van írva: Ímé, megütközés követ és megbotránkozás szikláját teszem Sionba; és aki hisz Őbenne, meg nem szégyenül.

Ez a kulcs. A hit a kulcs. Az ószövetségben is a törvényt meg lehetett cselekedni muszájból, meg lehetett cselekedni másmilyen indítékból, és meg lehetett cselekedni hitből is. A bölcsesség az Istennel való együtt járás.

Nézzük a következőt, a 10. fejezetet. Isten szuverén döntésének az alkalmazása, hogy hogyan alkalmazza ezt az emberek életében. Pál itt mondja ki világosan először, hogy miben áll Izrael tévedése, hogy nem fogadta el az Isten felkentjét.

Hit alatt sem általánosan az Istenbe vetett hitet kell érteni, amelyből egyébként Izraelben soha nem volt hiány. Tehát nem az Istenben való hit. Ezt Jakab megint mondja, hogy az, hogy valaki hisz Istenben, még nem jelent üdvösséget. Az ördögök is hisznek, és félnek, és rettegnek. Nekünk az Isten ígéretében kell hinni, a Megváltóban, a Messiásban. Ábrahám is ez által üdvözült, nem attól, hogy hitt Istenben. Mindenki hitt Istenben abban az időben, de ez nem jelenti azt, hogy üdvösségük volt.

Róma 10,1–5.

1. Atyámfi, szívem szerint kívánom és Istentől könyörgöm az Izrael üdvösségét.

Miért könyörög itt Izrael üdvösségéért? Ha lenne üdvössége, akkor nem könyörgött volna érte.

2. Mert bizonyoságot teszek felőlük, hogy Isten iránt való buzgóság van bennük, de nem megismerés szerint.

3. Mert az Istentől eredő megigazulást nem ismervén, és az ő tulajdon igazságukat igyekezték érvényesíteni, az Istentől eredő megigazulásnak nem engedelmeskedtek.

Ha megnézték végig Jézus szolgálatát, a farizeusok folyamatosan magukkal dicsekedtek. Azzal, hogy ők mit tettek, ők mit tesznek, hogy ők böjtölnek, meg ezt teszik, meg azt teszik, meg amazt teszik. Ez nem segít rajtuk, mert nem vezeti el őket a megigazulásra. Miközben néhányan fölismerték a Messiásukat, a Megváltót, de az Istentől eredő megigazulást elvetették.

4. Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek megigazulására.

Ezt ma sok kereszténynek is hallania kell, olvassák el az igeverset meg a hozzátartozó szövegkörnyezetet. A törvény vége Krisztus, minden hívőnek a megigazulására. A zsidók nem tudták elérni cselekedeteikből azt, hogy igazak legyenek Isten előtt. Ma még mindig sok hívő, sok keresztény erőlködik, munkálkodik és izzad hiába. Hidd el, hogy a zsidók sokkal jobbak voltak ebben, mint te vagy én és mégse jutottak el! Akkor mit erőlködnek még itt mindig néhányan és úgy gondolják, hogy majd a törvény megcselekedéséből igazak lesznek Isten előtt? Pont erről szól, hogy hit által üdvözülünk! A törvény ettől még jó.

5. Mert Mózes a törvényből való megigazulásról azt írja, hogy aki azokat cselekszi, él azok által.

Ez a mózesi törvény. Akik ezt a törvényt megcselekszik, üdvözülnek-e, igazakká tudnak-e válni Isten előtt?

Nem, hanem a hitből való cselekedetből. Gondoljunk bele, hogy Dávid és néhány próféta, akik igazul éltek, akik tényleg hitték azt, amit tettek, nem csak úgy, mint az automata, hogy bedobod a kétszázast, aztán kijön valami. Nem erről szól a történet, hanem ők tényleg hitből és szívből tettek. Ott vannak a hithőseink a Zsidó 11-ben, akik hittek, és ők mind ószövetségi emberek voltak.

Róma 10,6–21.

6. A hitből eredő megigazulásról pedig így szól: Ne mondd a te szívedben: Kicsoda megy föl a mennybe? Azaz, hogy Krisztust aláhozza;

7. Avagy: Kicsoda száll le a mélységbe? Azaz, hogy Krisztust a halálból felhozza.

Nincs szükség ilyen kérdésekre! A Messiás már eljött, lement és feltámadt. Ez a hitünk alapja! A Krisztus meghalt, eltemették és feltámadt. Az összes többi vita meddő vita. Isten, hogy teremtette hat nap alatt a világot? Tudod mit? Senki nem tudja! Annyit tudunk, amennyi le van írva. Hát, az a hat nap, az hatezer év volt, mondja az egyik. A másik azt mondja, hogy nem, mert az éppen hat nap volt. A következő megint mást mond. Az üdvösségünk szempontjából mindez lényegtelen. A mi hitünk alapja nem az, hogy Isten hogyan teremtette a világot. Megteremtette, az biztos, és senki nem volt ott közülünk, amikor a világot teremtette. Jóbnak ezt elmagyarázta Isten. Tehát nem volt ott egyikünk sem, nem tudjuk! De a mi hitünk alapja, ami a lényeg, és amihez ragaszkodni kell, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus meghalt, eltemették és föltámadt. Ez a hitünk alapja. Az összes többi vita meddő! Ezt akarja az ördög megcáfolni már kétezer éve, mindenféle izmusokkal jöttek már azóta és próbálják elferdíteni a természet törvényét. Az okoskodásukban bolondokká lettek, ahogy mondja az Írás. Isten bölcsességének ki tud ellenállni? Nincs fölötte bölcsesség!

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

Itt elmagyarázza pontosan, hogy hogyan tud az ember kapcsolatba kerülni az élő Istennel. Ezt majdnem minden alkalommal elmondjuk, szinte nincs olyan vasárnap, hogy el ne hangozzék, nincs olyan evangelizáció, hogy ne idéznénk.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

11. Mert azt mondja az Írás: Valaki hisz Őbenne, meg nem szégyenül.

12. Mert nincs különbség zsidó meg görög között; mert ugyanaz az Ura mindeneknek, aki kegyelemben gazdag mindenekhez, akik Őt segítségül hívják.

13. Mert mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.

Ezen múlik, szívből! Két dolog kell hozzá! Nem az kell, hogy elmondjon valaki egy üdvösség imát, mert semmire nem megy vele. A szívében levő hitet kell megvallania. Nem feltétlenül olyan formulának kell lennie, amit éppen mi használunk. Mi ezt a hitmegvallást használjuk. Ezzel nincsen semmi probléma, de meg kell vallanunk a hitünket a Jézus Krisztusban. Azt, amit hiszünk a szívünkben. Nézd meg, amikor a latort Jézus mellé feszítették. Először mindkét lator szidta, meg átkozta, azután az egyik jobb belátásra tért, és azt mondta, hogy mi legalább megérdemeljük, na de Ő nem érdemli meg. Egyszerűen megtért, ahogy ezt mondani szokták. Nem tudom, hogy újjászületett vagy nem született újjá, akkor még Jézus meg sem halt. De Jézus azt mondta neki, hogy még ma velem leszel a paradicsomban. Hatalmas ima volt, egy szó, egy sor! Az a lényeg, hogy szívből jöjjön és kijöjjön a szádon. Tehát megvalljuk!

14. Mimódon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül?

15. Mimódon prédikálnak pedig, ha el nem küldetnek? Amiképpen meg van írva: Mily szépek a békességet hirdető lábai, akik jókat hirdetnek!

16. De nem mindenki engedelmeskedett az Evangéliumnak. Mert Ésaías azt mondja: Uram! Kicsoda hitt a mi beszédünknek?

17. Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje (Rhema) által.

Olyan egyszerű az Evangélium és olyan hihetetlenül gyönyörűsége, hogy egyszerűen képtelen az ember elhinni. Én tudom, mert a vallásból jövök. Én három hónapig nem tudtam elfogadni, hogy csak azért Isten nekem üdvösséget ad, mert elmondom az üdvösség imát. Én mindig hittem Istenben, hittem Jézus Krisztusban. De három hónap körülbelül eltelt, amíg elfogadtam. Nem is tudom, hányszor hallgattam végig akkor azokat a kazettákat. Az nem lehet, hogy Isten engem csak úgy üdvözít. A vallásban nem ezt tanítják. Mindig azt tanították, hogy nekem még majd szenvednem kell a bűneimért, tisztítótűzre kell mennem, meg nem tudom még, hova kell mennem. Meg a purgatóriumba. De ezek hazugságok! Egyszerűen Isten minden érdem nélkül üdvözíti az embert, aki hisz Őbenne. Miután hitt Őbenne, utána újjáteremti a belsejét.

Nem a kőtáblán lesz a törvény, nem kívül lesz a törvény, hanem a szívünkbe írja be azt, ahogy a Jeremiás 31-ben olvassuk. Egy új szövetséget, egy másfajta szövetséget. Egy teljesen új szövetség! A cselekedeteink ebből az új teremtményből, ebből az új szívből jönnek elő. A szellem gyümölcseit mindenki tudja a Galata levélből, a szeretet, öröm, békesség, béketűrés, jóság, szívesség, hűség, szelídség, mértékletesség. Ezek az újjászületett szellem gyümölcsei! Ezeknek a gyümölcsöknek meg kell nyilvánulniuk az életünkben! Ez ott van bennünk! Ha követjük a bölcsességet, ha követjük a Szent Szellemet, aki a mi vezetőnk. Volt erről szó az előző alkalommal is, hogy van a hüosz és van a tekno. Vannak a fiak és vannak a gyermekek. Az egyik a fiú, aki követi a Szent Szellemet. Az fiú. A gyerek igaz, hogy örökös, de akkor is gyerek, nem tudja az örökségét élvezni. Nagyon sok megigazult gyerek van. Nagyon sok örökös van. Minden hívő örökös! De a fiú, aki felnőtt, az követi az Isten Szellemét. Ilyen belülről vezéreltek vagyunk.

18. De mondom: Avagy nem hallották-é? Sőt inkább az egész földre elhatott az ő hangjuk, és a lakott földkerekség végére az ő beszédük.

19. De mondom: Avagy nem ismerte-é Izrael? Először Mózes mondja: Én titeket felingereltek egy nem néppel, értelmetlen néppel haragítalak meg titeket.

Már Mózesen keresztül is kijelentette Isten.

20. Ésaías pedig bátorságosan ezt mondja: Megtaláltak azok, akik engem nem kerestek; nyilvánvaló lettem azoknak, akik felőlem nem kérdezősködtek.

21. Izraelnek pedig ezt mondja: Egész napon kiterjesztettem kezeimet az engedetlen és ellentmondó nép felé.

Itt összehasonlítja a két szövetséget. Nézzük a 11. fejezetet. Igazából itt bontakozik ki, itt csúcsosodik ki az egész történet. Tehát van két etnikai csoport. Vannak a zsidók, akiknek az ígélet adatott és vannak a pogányok, akik pedig hit által üdvözülnek. Hozzájutnak az üdvösséghez, csak úgy, mint számár a füleihez. Egyszerűen üdvözülnek, mert hisznek Istenben. Ők pedig végigvitték az egész szövetséget, végig kínlódtak, a fogság, a törvény be nem tartása, most ők pedig a második lapon vannak. Ha egy kicsit zsidó fejjel gondolkozol, akkor kérdéseid merülnek fel.

Ezt a kérdést taglalja ez a rész. Azért nagyon izgalmas. Ez egy nagyon hanyagolt része a Bibliának, a 10-es fejezeten kívül, de egy nagyon izgalmas része. Tudjátok mit, szinte az egész Róma levél meg írásának az egyik motivációja ez a konfliktus volt. Annak idején Claudius császár 49-ben Rómából kiűzte a zsidókat. Hozott egy rendeletet, fölforgatták a várost. Nem akartak lázadást, aztán Claudius úgy döntött, hogy elküldi a zsidókat. Ekkor került Korinthusba Akvilla és Priscilla, akikkel Pál találkozott. Aztán később 64-ben Néró már visszaengedte őket. De ez itt a történelmi háttér közben.

Róma 11,1–36.

1. Mondom tehát: Avagy elvetette-é Isten az Ő népét? Távol legyen; mert én is izraelita vagyok, az Ábrahám magyából, Benjámin nemzetségéből való.

Ugy, mint például Saul, sőt Jeremiás is Benjámin nemzetségéből való volt.

2. Nem vetette el Isten az Ő népét, melyet eleve ismert. Avagy nem tudjátok-é, mit mond az Írás Illésről, amint panaszkodott Izraelre Istennél, mondván:

3. Uram, a Te prófétáidat megölték, és a Te oltáraidat lerombolták; és csak én maradtam meg egyedül, és engem is halálra keresnek.

Nagy hitben volt itt éppen Illés. Először lemészárolta Baál prófétáit, utána meg depresszióba esett, megijedt Jezabeltől, Akháb király feleségétől. Azt hiszem, Tírusz királyának a leánya volt. De mindegy, egy istentelen bálványimádó volt. Akháb meg egy jó papucsférj, aki mindig annak engedelmeskedett, akitől utoljára hallott. Amikor Illéstől hallotta az Igét, akkor megtért, aztán hazament a feleségéhez, akkor ott is megtért a feleségének. Tehát egy jellemgyenge ember volt ez az Akháb. Ezért mondta Isten, hogy vigyázzanak az idegen népekkel, meg az idegen népek feleségeivel.

Aztán még lett egy istentelen lányuk is. Ő volt Athália. Annyira gonosz volt, hogy még Jókait is megihlette, az Aranyemberben adott egy gonosz nőnek egy ilyen nevet. Annyira gonosz volt, sőt még királynő is lett. Az egyetlen női király a Júda házában Athália. Majd nézzetek utána. A pap megölette, mert annyira gonosz volt, hogy kiirtotta az összes dávidi családot. Egyetlenegy személyt tudott a sógornője elbújtatni, Jóás királyt. Így nem halt ki a Dávid háza. Ez a nő majdnem kiirtotta az egész dávidi családot. Miért fontos ez? Mert a Megváltó a Dávid házából kellett, hogy eljöjjön. De Isten gondoskodott és mindig hagyott magot. Mindegy, hogy mi történik, Istennek gondja van az Ő Igéjére, hogy beteljesítse azt.

4. De mit mond néki az isteni felelet? Meghagytam magamnak hétezer embert, akik nem hajtottak térdet a Baálnak.

5. Ekképpen azért most is van maradék a kegyelemből való választás szerint.

6. Hogyha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetekből; különben a kegyelem nem volna többé kegyelem. Ha pedig cselekedetekből, akkor nem kegyelemből; különben a cselekedet nem volna többé cselekedet.

7. Micsoda tehát? Amit Izrael keres, azt nem nyerte meg; a választottak ellenben megnyerték, a többiek pedig megkeményítették.

8. Amint meg van írva: Az Isten a kábultság szellemét adta nékik; szemeket, hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, mind e mai napig.

Olvassuk a 2Korinthus 3-ban, hogy lepel van a szemük előtt, amikor a törvényt olvassák. Amikor Mózes lejött a hegyről, akkor Isten dicsősége volt rajta. Egy mulandó dicsőség. Miért kellett leplet rakni Mózes arcára? Azért, mert látták Isten dicsőségét Mózes arcán, de a dicsőség elmúlt a Mózes arcáról. Azért, hogy ne lássák a mulandó dicsőséget, mert ami dicsőség jön Istentől, az már nem mulandó dicsőség.

9. Dávid is ezt mondja: Legyen az ő asztaluk törré, hálóvá, botránkozássá és megtorlássá.

10. Sötétüljenek meg az ő szemek, hogy ne lássanak, és az ő hátukat mindenkorra görbítsd meg.

11. Annakokáért mondom: Avagy azért botlottak-é meg, hogy elessenek? Távolságra legyen; hanem az ő esetük folytán lett az üdvösség a pogányoké, hogy ők felingereltesse.

Itt van az a speciális eset, a fáraó és az Isten népének az esete. Amikor Izrael megszabadult a fogságból, akkor a fáraó szíve keményedett meg, most pedig, hogy a pogányok bemehessenek, az Izrael szíve keményedett meg. Ők kerültek a fáraó helyébe e tekintetben.

12. Ha pedig az ő esetük világnak gazdagsága, és az ő veszteségük pogányok gazdagsága, mennyivel inkább az ő teljességük?

13. Mert néktek mondom, a pogányoknak, amennyiben én a pogányok apostola vagyok, a szolgálatomat dicsóítem;

14. Bár felingerelhetném az én atyámfiat, és üdvösségre vezethetnék közülük némelyeket.

15. Mert ha az ő elvettetésük a világnak megbékélése, micsoda lesz a felvételük, ha nem élet a halálból?

Istennek gondja lesz a zsidó népre, úgyhogy nem kell aggódnunk. Nekünk egy dolgot kell tenni, hirdetnünk kell az Evangéliumot a pogányoknak. De Istennek gondja van az Ő népére! A választott népére is!

16. Ha pedig a zsenge szent, akkor a tészta is; és ha a gyökér szent, az ágak is azok.

17. Ha pedig némely ágak kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa gyökerének és zsírjának;

18. Ne kevélykedj az ágak ellenében: ha pedig kevélykedsz, nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged.

19. Azt mondod azért: Kitörettek az ágak, hogy én beoltassam.

20. Úgy van; hitelenség miatt törettek ki, te pedig hit által állasz; fel ne fuvalkodjál, hanem félj;

21. Mert ha az Isten a természet szerint való ágaknak nem kedvezett, majd néked sem kedvez.

22. Tekintsd meg azért az Istennek jóságát és szigorát: azok iránt, akik elestek, szigorát; irántad pedig a jóságát, ha megmaradsz az Ő jóságában; különben te is kivágatsz.

Miről van itt szó? A zsidók fölfuvalkodtak a pogányok ellen. A pogányok meg a zsidók ellen. Ha végignézzük az egészet és értelmezzük, Pál apostol itt helyre rakja mindkét csoportot. Helyre rakja a pogányokat és a zsidókat is, egyiknek az igaza mellé sem áll oda. Azt mondja a pogányoknak, hogy nincs mit kevélykednetek, mert ti is kegyelemből tartattatok meg, mint ahogy ők is kegyelemből fognak megtartatni. Nincs miért fölfuvalkodni! A zsidók azért fuvalkodtak fel, mert ők kapták először az Evangéliumot. Mégiscsak ők a szövetséges nép, mit képzelnek ezek a pogányok, hogy majd ők is ugyanúgy osztályrészt nyernek Isten országában, mint ők! Egymásnak feszültek. Azért is ez a rész az etnikai feszültségről szól, mert ez feszültséget okozott a római gyülekezetben.

Akkor, amikor ez a levél íródott, a megtért zsidók száma, a keresztény zsidók száma egész kicsi volt, túlnyomó részt pogányok voltak a római gyülekezetben. Bizony konfliktus volt közöttük. A zsidók megtartották a zsidó hagyományait. Ezzel nincs semmi probléma. Ma sincs semmi probléma ezzel! Minden népnek van egy kultúrája és ez nem von le semmit az ő üdvösségükből. Nézd meg, hogy Pál apostol körülmetélte Timótheust. Miért metélte körül? Azért, hogy így üdvözüljön Timótheus? Dehogy! Semmi köze az üdvösséghez ennek. Olvasd el az 1Korinthusban. Mielőtt ment a második térítő útjára, Timótheust körülmetélte. Azért, hogy be tudja vinni a zsinagógába, azért, hogy az Evangéliumot tudja hirdetni. Nem azért, hogy ezáltal üdvözüljön. A zsidóknak is nyilván megvannak a saját hagyományaik. Ha egy zsidó kereszténnyé válik, akkor messiási hívő lesz, a hite tartja meg. És ha megtartja az ünnepeket? Hát tartsa meg! Ha nem tartja meg? Akkor nem tartja meg! Ha megeszi a disznóhúst, megeszi, ha nem eszi meg, akkor meg nem eszi meg. Az ő döntése! Nem ezen múlik az üdvösség, hanem Isten kegyelmén. Nagyon sokszor ítélünk meg embereket. Nagyon sokszor tesszük azt, hogy más népeket, más kultúrákat megítélünk. Nyilván, ha hindu közeből jön valaki, ahogy fölmerült egyszer egy olyan kérdés, hogy mi van, ha egy ötfelésű férfi krisztusi hívővé lesz? Hoppá! Nem is gondolkoztál, még te sem ezen, ugye? Őszinte legyek? Nem tudom. Nem ír erről a Biblia! Isten ugyanúgy üdvözíti, mert ebből a kultúrából jött. Amikor ötször megházasodott, nem keresztény volt, valószínű. Sőt, biztos, hogy nem. Most ez nekünk nem probléma itt Európában. Na, de mondjuk, ha elmész muszlim országokba és ott hirdeted az Evangéliumot és valaki krisztushívő lesz az öt feleségével együtt. Lehet erről olvasni vad dolgokat, hogy hogyan oldották ezt meg, most ebbe nem akarok belemenni. Ez is csak egy kis kitérő volt.

A lényeg az, hogy Pál helyre rakja ezeket!

23. Sőt azok is, ha nem maradnak meg a hitelenségben, beoltatnak; mert az Istennek hatalmában áll újra beoltani őket.

Látjátok, hogy a hit nem kerülhető el? Ha zsidó valaki, származás szerint nincs üdvösség! Nem lehet származás szerint üdvözülni, csak azért, mert valaki zsidónak születik vagy görögnek. Mindegy, minek születik, a hit, a Messiásban való hit a kulcs. Ezért kell hirdetnünk az Evangéliumot, zsidónak, görögnek, meg mindenkinek, akivel csak találkozunk.

24. Mert ha te a természet szerint való vadolajfából kivágattál, és természet ellenére beoltattál a szelíd olajfába: mennyivel inkább beoltatnak ezek a természet szerint valók az ő saját olajfájukba.

Isten be fogja őket oltani. Hálát adunk Istennek!

25. Mert nem akarom, hogy ne tudjátok atyámfiat ezt a titkot, hogy magatokat el ne hitessétek: hogy a megkeményedés Izraelre nézve csak részben történt, ameddig a pogányok teljessége bemegy.

Ez a lényege az egésznek! Egyébként a pogányok ideje is lejár! Ugyanúgy, ahogy megtört a zsidókkal való szövetség, jött a Messiás és most a pogányok mennek be. Amikor Jézus újra visszajön, megtörténik az elragadtatás, a keresztyéneket, a hívőket, a Krisztusban levőket az Úr elviszi. Akkor vissza fog jönni egy zsidó korszak, a Jelenések könyvében olvashatunk erről. Erről már volt szó! A zsidók ugyanúgy üdvözülni fognak, ugyanúgy a Messiás által és ugyanúgy hit által. Ugyanúgy lesznek, akik elvesznek, és ugyanúgy lesznek, akik üdvözülnek közülük is. Származás alapján nincs üdvösség! Ezt a butaságot ki kell verni az emberek fejéből, mert az Írás pontosan ezt írja. Ezt egy zsidó ember írja le a Szent Szellem ihletésére.

26. És így az egész Izrael üdvözül, amint meg van írva: Eljön Sionból a Szabadító, és elfordítja Jákóbtól a gonoszságukat:

27. És ez nékik az én szövetségem, midőn eltörlöm az ő bűneiket.

Ez a Jeremiás 31,31-ből való idézet.

28. Az Evangéliumra nézve ugyan ellenségek tiérettetek; de a választásra nézve szerelmeitek az atyákért.

Isten szereti őket!

29. Mert megbánhatatlanok az Istennek ajándékai, és az Ő elhívása.

Tehát Isten kiválasztotta, elhívta őket. Elbotlottak ugyan, de Isten újra talpra állítja őket.

30. Mert miképpen ti egykor engedetlenkedtetek az Istennek, most pedig irgalmasságot nyertetek az ő engedtlenségük miatt:

31. Azonképpen ők is most engedetlenkedtek, hogy a ti irgalmasságba jutásotok folytán ők is irgalmasságot nyerjenek;

32. Mert az Isten mindeneket engedtlenség alá rekesztett, hogy mindeneken könyörüljön.

Itt a végén Pál apostol egy dicsérettel fejezi be, Isten dicséretével. Ezt úgy hívják, hogy doxológia, dicséret, imádat.

33. Oh, Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az Ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az Ő útjai!

34. Mert kicsoda ismerte meg az Úr értelmét? Vagy kicsoda volt néki tanácsosa?

Jóbtól is ezt kérdezte.

35. Avagy kicsoda adott előbb néki, hogy annak visszafizesse azt?

36. Mert Őtőle, Őáltala és Őreá nézve vannak mindenek. Ővé a dicsőség mindörökké.

Ámen.

Halleluja! Dicsérjük az Urat! Köszönjük Istennek az Ő Igéjét!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 ÚJ!

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com ÚJ! (Kántor Ibolya)

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com ÚJ!